

Sygn. akt III RC 131/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2020 roku

sprawy z powództwa Oliwi K.

reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową D. K.

przeciwko Ł. M.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty płatne od Ł. M. na rzecz jego małoletniej córki Oliwi K. urodzonej (...) ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu sygn. akt III RC 40/12 z dnia 23.05.2012 roku z kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie do kwoty po 1100 (jeden tysiąc sto) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka D. K. poczynając od dnia 09 października 2019 roku,
2. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
3. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 131/19

UZASADNIENIE

Powódka O. K. reprezentowana przez pełnomocnika – matkę D. K. dnia 24 września 2019 roku wniosła pozew o podwyższenie alimentów od pozwanego Ł. M. z kwoty po 500 zł do kwoty po 1100 zł miesięcznie od dnia złożenia pozwu. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że alimenty od pozwanego na rzecz powódki w kwocie po 500 zł zostały ustalone ponad 7 lat temu, a od tego czasu sytuacja materialna i finansowa powódki i jej matki uległy zmianie. Alimenty zasądzone na rzecz małoletniej O. K. nie wystarczają na wszystkie jej potrzeby, które są coraz większe, w tym na wyżywienie, odzież, potrzeby szkolne. Koszty utrzymania małoletniej wynoszą obecnie ok. 2180 zł miesięcznie. Pozwany natomiast ma możliwości zarobkowe, aby sprostać tak określonymu obowiązkowi łożenia na utrzymanie córki. Dodatkowo w pozwie podniesiono, że w styczniu 2019 roku małoletnia powódka wraz z matką przeprowadziły się do nowo wybudowanego domu, co wiązało się z koniecznością jego urządzenia i zakupu mebli do pokoju powódki. Małoletnia jest ponadto pod opieką specjalisty dermatologa w związku z występowaniem u niej trądziku. Ma pasje związane z tańcem. Chodzi na lekcje języka angielskiego, co generuje koszty. Z kolei matka małoletniej przebywa na urlopie macierzyńskim w związku z narodzinami kolejnego dziecka i otrzymuje zasiłek macierzyński w wysokości 3600 zł. Pozwany nie uczestniczy w wychowaniu małoletniej powódki. Nie interesuje się córką, zaś jego rola ogranicza się jedynie do płacenia alimentów.

(pozew – k. 2 - 5)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w zakresie kwoty powyżej 600 zł miesięcznie. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom pozwu jakoby nie interesował się losem małoletniej O.. Podniósł, że od ponad 11 lat pracuje zarobkowo w Belgii w związku z tym osobisty kontakt z córką jest utrudniony. Zabiega jednak o kontakty telefoniczne, jednakowoż są one utrudniane przez matkę dziecka. Nie uchyla się włożeniu na utrzymanie córki, nie ma zaległości alimentacyjnych. Wysła córce prezenty okolicznościowe (z okazji świąt, urodzin), przywozi jej prezent, gdy wraca do Polski. Wielokrotnie wyrażał chęć zabrania córki do Belgii (w okresie ferii, wakacji), jednakże nigdy nie było na to zgody przedstawicielki ustawowej. Pozwany zaprzecza twierdzeniem pozwu odnośnie wysokości kosztów utrzymania dziecka – wyżywienia, zakupu kosmetyków, środków do pielęgnacji, higieny. Podważa wysokość kosztów umeblowania pokoju dla małoletniej powódki jako, że nie zostały przedstawione żadne dokumenty na tę okoliczność. Odnosząc się do wysokości własnych dochodów pozwany podkreślił, że zarabia 1300 euro netto miesięcznie, zaś wydatki na utrzymanie rodziny, które ponosi pozwany wraz z żoną to ok. 4600 euro. Zamieszkuje z żoną i synem żony.

(odpowiedź na pozew – k. 23 – 29)

Na rozprawie w dniu 12 lutego 2020 roku powódka rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wniosła dodatkowo o zasądzenie zwrotu połowy kosztów zakupu aparatu ortodontycznego, tj. kwoty 1750 zł i połowy kosztów zakupu mebli do pokoju powódki, tj. kwoty 1200 zł – łącznie 2950 zł.

(e-protokół z rozprawy – k. 178-179v)

Powyższe stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania, na rozprawie dnia 3 sierpnia 2020 roku.

(e-protokół z rozprawy – k. 201-202)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka O. K., urodzona dnia (...), jest córką D. K. i Ł. M., pochodzi z nieformalnego związku. Rodzice małoletniej powódki nie mieszkają razem.

(okoliczności bezsporne)

Ostatnio alimenty od pozwanego Ł. M. na rzecz powódki zostały ustalone w wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu, III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie III RC 40/12 z dnia 23 maja 2012 roku na kwotę 500 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka D. K..

(dowód: wyrok w sprawie III RC 40/12 – k. 19 załączonych akt o sygnaturze III RC 40/12)

Kiedy Sąd Rejonowy orzekał po raz ostatni o wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki, miała ona niespełna 7 lat, uczęszczała do klasy „zero” w Zespole (...) w N.. Mieszkała z przedstawicielką ustawową w domu dziadków macierzystych. Koszt utrzymania powódki wynosił wówczas około 1000 zł. Małoletnia miała problemy dentystyczne, była pod opieką stomatologa w prywatnej klinice. Przedstawicielka ustawowa małoletniej miała wówczas 26 lat, była osobą bezrobotną.

Ł. M. (wówczas lat 30), mieszkał i pracował w Belgii. Był żonaty. Miał na utrzymaniu bezrobotną żonę, syna żony i małoletnią powódkę. Zarabiał 1600 euro netto miesięcznie. Na utrzymanie rodziny przeznaczał około 1600-1700 euro. Miał zobowiązania kredytowe w wysokości 600 zł miesięcznie. Żona pozwanego otrzymywała na syna zasiłek w kwocie 112 euro miesięcznie oraz alimenty w wysokości 450 zł.

(dowód: dokumenty z załączonych akt sprawy III RC 40/12)

Oliwa K. ma obecnie 15 lat. Ukończyła naukę w Szkole Podstawowej w N.. Od września b.r. będzie uczęszczać do Liceum Ogólnokształcącego o profilu medycznym w S.. Od stycznia 2019 roku mieszka wraz z matką w nowo pobudowanym domu wraz z przyrodnim bratem i partnerem matki.

Na koszty utrzymania małoletniej składają się: wyżywienie – 600 zł, przybory szkolne (podręczniki, artykuły piapersnicze, wycieczki, opłata za (...) na poziomie 8 klasy szkoły podstawowej) – 100 zł, koszty utrzymania domu w przeliczeniu na jednego domownika (prąd, woda, gaz, opał, internet, telefon) – 200 zł, środki higieniczne, kosmetyczne – 100 zł, opieka lekarska, (wizyty lekarskie, leki, kosmetyczka) – 150 zł, odzież i obuwie – 200 zł, zajęcia dodatkowe (obozы taneczne, wakacyjne) – 250 zł, rozrywka (kino, basen, kieszonkowe, wyjścia ze znajomymi) – 100 zł, dojazdy – 200 zł.

Powódka jest pod opieką lekarza w związku z trądzikiem. Od półtora roku przyjmuje antybiotyki na to schorzenie. Koszt kwartalny kuracji antybiotykiem to ok. 400 zł.

Zachodzi ponadto potrzeba korekcji uzębienia powódki aparatem ortodontycznym. Koszt aparatu to 3500 zł. Konieczne są również wizyty kontrolne co 4 tygodnie, a koszt jednej wizyty to 200 zł.

W związku z zakończeniem edukacji na poziomie szkoły podstawowej i rozpoczęciem nauki w szkole średniej powódka będzie zmuszona ponosić koszty dojazdu do szkoły do S. w wysokości ok. 300 zł miesięcznie od września 2020 roku.

Powódka realizuje swoje pasje związane z tańcem. Od kilku lat tańczy w Akademii (...). Należy do grupy turniejowej. Każdego roku wyjeżdża na obozy taneczne, ich koszt to 1500 zł. Matka kupuje jej stroje do tańca (kostiumy, baletki). Ponosi koszty dojazdu na zajęcia taneczne, które odbywają się w S.. Od września powódka będzie również uczęszczać do szkoły językowej. W ubiegłym roku szkolnym 2019/2020 chodziła na dodatkowe lekcje angielskiego do Pracowni Języka Angielskiego P. K. w M., ich koszt to 100-125 zł miesięcznie w zależności od ilości zajęć. Koszty korepetycji z matematyki – 50 zł.

W związku z przeprowadzką powódki i jej matki do nowego domu zachodziła konieczność zakupu mebli do pokoju małoletniej O.. Wcześniej powódka wraz z matką i bratem przyrodnim mieszkały w domu dziadków macierzystych, mając do dyspozycji jeden pokój. Obecnie powódka ma własny pokój. Koszt jego wyposażenia w szafę, biurko, łóżko i fotel to ok. 2400 zł.

Powódka szybko rośnie, garderoba musi być uzupełniania na bieżąco. Na koszty związane ze szkołą składają się koszty roczne: wyprawka szkolna, opłata za (...), ubezpieczenie, wycieczki szkolne, składki klasowe.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 3 sierpnia 2020 r. 00:19:43 – k. 201v-202 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 5 grudnia 2019r. 00:04:40 – k. 92-v; zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 12 lutego 2020 r. 00:15:53 – k. 179; zeznania świadka A. K. e-protokół z dnia 3 sierpnia 2020 r. 00:01:49 – k. 201-v)

D. K. ma 34 lata, na swoim utrzymaniu ma powódkę i młodszego syna z innego związku. Od stycznia 2019 roku zamieszkuje wraz z dziećmi i nowym partnerem w domu, który wybudowała. Wcześniej zamieszkiwała wraz z dziećmi u swoich rodziców. (...) partycypuje w kosztach utrzymania domu. Jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o. Przebywała na urlopie macierzyńskim do 12 kwietnia 2020 roku w związku z narodzinami młodszego dziecka i otrzymywała zasiłek macierzyński. Obecnie zakończyła urlop macierzyński i wróciła do pracy. D. K. pracowała również dorywczo w sklepie spożywczym jako sprzedawca-kasjer na 1/5 etatu z wy nagrodzeniem zasadniczym brutto 420 zł w okresie czasu od 3 marca 2018 roku do 2 września 2018 roku. Podejmowała także prace chałupnicze. Przedstawicielka ustawowa otrzymuje świadczenie 500+ na dwoje dzieci w łącznej kwocie 1000 zł. Spłaca kredyt, rata kredytu to ponad 400 zł.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 3 sierpnia 2020 r. 00:19:43 – k. 201v-202 w zw. z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 5 grudnia 2019r. 00:04:40 – k. 92-v; zeznania świadka A. N. e-protokół z dnia 12 lutego 2020 r. 00:15:53 – k. 179; zeznania świadka A. K. e-protokół z dnia 3 sierpnia 2020 r. 00:01:49 – k. 201-v)

Ł. M. ma 38 lat. Nadal mieszka w Belgii z żoną i jej synem w wynajmowanym mieszkaniu. Zatrudnia się przez biura pracy. Jego dochody wynoszą 1500 euro miesięcznie. Żona pozwanego pracuje, zarabia 1400-1500 euro miesięcznie. Koszty utrzymania mieszkania to: wynajem - 650 euro miesięcznie, woda i ogrzewanie - 200 euro, energia elektryczna - 158 euro, wywóz śmieci - 60 euro rocznie, telefon, Internet - 105,40 euro plus ok. 129 zł miesięcznie. Ponadto pozwany posiada zadłużenie z tytułu dwóch kredytów - kredyt konsolidacyjny z ratą 571,44 euro, a także kredyt na samochód - 322,17 euro. Spłata kredytu na auto kończy się za 2 lata, a kredytu konsolidacyjnego - za 3-4 lata. Ponosi koszty dojazdów do pracy - 250 euro. Koszty „życia” to 400 euro. Pozwany opłaca również ubezpieczenie obowiązkowe przeciwpożarowe, ubezpieczenie pogrzebowe (41,25 euro miesięcznie), ubezpieczanie domu i samochodów (358,75 euro co trzy miesiące), roczne opłaty samochodów, podatek drogowy (łącznie ok. 1028 euro rocznie zł na dwa samochody). Poza alimentami w czerwcu 2019 roku wysłał powódce 200 zł z okazji Dnia Dziecka. W maju 2016 roku przekazał córce 700 zł na zakup roweru. Zabiega o kontakty z córką. Kontaktuje się z nią za pomocą portali społecznościowych. Ma żal, że córka zwraca się do niego per pan, nie okazuje mu szacunku. Jest to dla niego trudna i stresująca sytuacja. Stara się kontaktować z córką bez pośrednictwa przedstawicielki ustawowej, która zdaniem pozwanego celowo utrudnia mu nawiązanie relacji z dzieckiem. Proponował, że w okresie wakacji lub ferii zabierze powódkę do Belgii, niemniej jednak nie uzyskał zgody matki dziecka.

(dowód: wyjaśnienia pozwanego e-protokół z dnia 5 grudnia 2019 r. 00:18:49 – k. 92v-93v zeznania świadka M. W. e-protokół z dnia 12 lutego 2020 r. 00:05:25 – k. 178v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą III RC 40/12 Sądu Rejonowego w Łowiczu, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd uznał, że kserokopie dokumentów, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem - wedle norm obowiązujących, świadczą jedynie o istnieniu ich oryginałów, kserokopie nie mogą bowiem stanowić dowodu w sprawie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu stron, którym Sąd dał wiarę w całości. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy bowiem stwierdzić, iż stan faktyczny sprawy jest w zasadzie bezsporny, strony zaś różniły się w jego ocenie w świetle podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódki.

Wiarygodnością obdarzył również zeznania stron oraz świadków A. N., M. W. i A. K. w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym i oparł się na nich czyniąc ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie, to jest w zakresie żądania podwyższenia alimentów płatnych od pozwanego Ł. M. na rzecz jego córki O. K. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 1100 złotych miesięcznie. W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć natomiast należy zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów płatnych od pozwanego Ł. M. na rzecz jego córki O. K. z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1100 zł miesięcznie. Potrzeby powódki, która jest w takim wieku, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie osiąga sama żadnych dochodów, nie ma własnego majątku, z upływem czasu rosną.

W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. S., Prawo rodzinne i opiekuńcze, W. 2005, s. 277).

Od chwili, kiedy ostatnio była ustalona wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powódki, to jest od momentu wydania przez Sądem Rejonowym w Łowiczu orzeczenia w sprawie IIIRC 40/12, upłynęło ponad 8 lat. Od tamtej pory uległa zmianie nie tylko sytuacja powódki, ale również zmieniła się sytuacja jej matki oraz ojca - pozwanego.

O. K. ma ukończone 15 lat i od września rozpocznie naukę w szkole średniej, co stanowiło dla niej duży przeskok rozwojowy. Z 7-letniej dziewczynki uczęszczającej do „zerówki” stała się 16-letnią młodą kobietą rozpoczynającą naukę w szkole średniej. Będzie uczęszczała do szkoły średniej poza miejscem swojego zamieszkania, zatem powódka potrzebuje więcej pieniędzy na swoje potrzeby niż wtedy, gdy była w szkole podstawowej. Będzie dojeżdżała do szkoły do S., co wiąże się z koniecznością ponoszenia kosztów owych dojazdów. Otrzymuje też od matki kieszonkowe na drobne wydatki. Na własne potrzeby, rozrywkę, kino, wyjścia ze znajomymi otrzymuje od matki kieszonkowe w wysokości 100 zł miesięcznie. W związku z wchodzeniem w dorosłość O. K. więcej środków, niż było to w 2012 roku, kiedy miała 7 lat, potrzeba na jej wyżywienie, na odzież, buty, które częściej trzeba wymieniać na nowe, większe. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa ponosi koszty leczenia ortodontycznego i dermatologicznego córki. Koszt aparatu na zęby wyniósł 3500 zł, konieczne są też comiesięczne wizyty kontrolne u ortodonta, których koszt to 200 zł. Dodatkowo w związku ze zmianą miejsca zamieszkania, tj. przeprowadzki do nowego domu przedstawicielka ustawowa dokonała zakupu mebli do pokoju córki. Wcześniej powódka wraz z matką i przyrodnim bratem mieszkała w domu dziadków macierzystych i wspólnie zajmowali jeden pokój. Obecnie powódka dysponuje własnym pokojem, a koszt jego umeblowania wyniósł ok. 2400 zł. Zdaniem Sądu jest to wydatek uzasadniony, albowiem powódka jest w takim wieku, że zasadne jest posiadanie własnego pokoju, w związku z przechodzeniem okresu dojrzewania oraz z uwagi na fakt, że będzie potrzebowała własnego miejsca, gdzie w ciszy i spokoju będzie mogła skupić się na nauce. Przedstawicielka ustawowa ponosi ponadto koszty związane z realizacją pasji – tańca przez powódkę. Małoletnia O. K. uczęszcza do Akademii (...), należy do grupy turniejowej, co wiąże się z koniecznością opłaty składki miesięcznej, zakupu właściwej odzieży, opłacenia corocznych obozów tanecznych. Ponadto małoletnia uczęszcza na dodatkowe prywatne lekcje języka angielskiego. Koszty utrzymania powódki Sąd oszacował na kwotę ok. 2100 zł miesięcznie, jako adekwatne do jej potrzeb oraz możliwości majątkowych jej rodziców.

Od 2012 roku sytuacja matki powódki zmieniła się o tyle, że urodziła kolejne dziecko. Pracuje zarobkowo, do 12 kwietnia 2020 r. otrzymywała zasiłek macierzyński w wysokości 80% wynagrodzenia. Jej wynagrodzenie wynosiło: w październiku 2018 roku – 4892,87 zł, w listopadzie 2018 roku – 4378,67 zł, w grudniu 2018 roku – 4524,24 zł, w styczniu 2019 roku - 4524,69 zł, w lutym 2019 roku – 4086,63 zł, w marcu 2019 roku – 4524,69 zł, w kwietniu 2019 roku – 3912,07 zł, w maju 2019 roku – 3620,09 zł, w czerwcu 2019 roku – 3502,67 zł, w lipcu i sierpniu 2019 roku – po 3620,02 zł, we wrześniu 2019 roku – 3502,60 zł, w październiku 2019 roku – 3661,02 zł, w listopadzie 2019 roku – 3542,60 zł. Zatem z osoby bezrobotnej w 2012 roku stała się osobą czynną zawodowo.

Mało tego by sprostać wychowaniu córki, podjąć finansowo budowę domu podejmowała również prace dodatkowe, w tym chałupnicze. Zwiększyły się jej wydatki związane z utrzymaniem nieruchomości zamieszkiwanej z dziećmi. W 2012 roku zamieszkiwała ona wraz z dziećmi w domu swoich rodziców, a obecnie we własnym domu, który sama wybudowała. Zwiększyły się zatem koszty jej utrzymania, tj. koszty utrzymania nieruchomości. Matka powódki otrzymuje świadczenie 500+ w kwocie 1000 zł na dwoje dzieci.

Sytuacja pozwanego od dnia wydania wyroku w sprawie IIIRC 40/12 zasadniczo nie uległa zmianie. Nadal zamieszkuje w Belgii z żoną i jej synem. Pracuje za pośrednictwem agencji pracy. Zarabia 1500 euro, podczas gdy w 2012 roku deklarował dochody w wysokości 1600 euro. W 2012 roku żona pozwanego była osobą bezrobotną, obecnie pracuje i zarabia 1400-1500 euro miesięcznie. Zatem pozwany ma na utrzymaniu tylko małoletnią powódkę. Syn żony pozwanego nie został przez niego przysposobiony. Pozwany spłaca kredyt konsolidacyjny, którego rata wynosi 571,44 euro i kredyt na samochód z ratą 322,17 euro.

Pozwany nie jest do końca zorientowany w potrzebach córki – małoletniej powódki. Relacja pomiędzy nim, a córką, a także jej matką jest trudna. Pozwany zabiega o kontakt z małoletnią powódką, niemniej jednak napotyka na trudności. Małoletniej powódce trudno przekonać się do dobrych intencji ojca i utrzymywania z nim regularnych kontaktów. Poza zasądzonymi alimentami, pozwany podarował córce kwotę 200 zł z okazji Dnia Dziecka w 2019 roku oraz sfinansował zakup roweru w 2016 roku. Pozwany stara się zbudować więź z córką, korespondował z przedstawicielką ustawową na temat potrzeb córki, jednakże początkowo D. K. nie chciała pomocy od pozwanego, ostatecznie zdecydowała się wystąpić jednak z powództwem. Warto podkreślić, że rodzice powódki winni pracować nad poprawą komunikacji dotyczącej sytuacji i bieżących potrzeb ich wspólnej córki, bowiem zaburzona komunikacja działa na niekorzyść ich dziecka.

Ł. M. powinien mieć świadomość, że potrzeby jego dorastającej córki wzrastają i liczyć się z tym przy zaciąganiu wieloletnich zobowiązań finansowych. Pozwany miesięcznie uiszcza raty pożyczek i kredytów w wysokości niemal 900 euro (w tym ponad 300 euro rata za samochód), zatem ponad trzykrotnie wyższej kwocie niż kwota zasądzonych alimentów. Jednakże spłata zaciągniętych zobowiązań nie może mieć pierwszeństwa przed zaspokajaniem bieżących potrzeb dziecka. O. K. potrzebuje dodatkowych lekcji z języka obcego, pieniędzy na bilet do szkoły, nowej kurtki czy butów, a także opłacenie szkoły tańca, w której osiąga sukcesy będąc zakwalifikowaną do grupy turniejowej. Dodatkowo powódka ma zwiększone potrzeby w związku z koniecznością leczenia ortodontycznego i dermatologicznego. Pozwany zarabia około 1500 euro miesięcznie zasadne jest zatem żądanie zwiększenia alimentów na rzecz powódki do kwoty 1100 zł miesięcznie, która to kwota pozostaje w zgodzie z zasadą „równej stopy życiowej” ustalając, że koszty utrzymania pełnoletniej córki pozwanego zgodnie z tą zasadą wynoszą około 2100 zł.

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że istniejące warunki społeczno - gospodarcze i żadne ważne przyczyny nie stoją na przeszkodzie, by pozwany, wykorzystując swoje siły i umiejętności, zaspokajał w połowie potrzeby córki, łącząc na jej utrzymanie kwoty po 1100 złotych miesięcznie. Ł. M. jest 38-letnim, czynnym zawodowo, zdolnym do pracy mężczyzną i powinien przyjąć na siebie w należyтым stopniu odpowiedzialność za los swego jedyne dziecko. Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenie zawodowe ma on możliwości zaspokajania potrzeb powódki w określonej przez Sąd wysokości.

Godzi się zauważyć, że Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnięte przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności jego zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., sygn. III CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41).

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, że zasadnym jest podwyższenie alimentów od pozwanego Ł. M. na rzecz jego syna O. K. ustalonych ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 23 maja 2012 roku w sprawie o sygn. III RC 40/12 z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1100 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka. W ocenie Sądu powyższa kwota jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb powódki, a jednocześnie nie przekracza możliwości finansowych pozwanego.

Alimenty podwyższono poczynając od dnia 9 października 2019 roku, to jest od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia, wcześniej przedstawicielka ustawowa nie informowała o konieczności podwyższenia alimentów ani nie podjęła mediacji w tej sprawie. Z chwilą doręczenia odpisu pozwu na pozwanym, jako dłużniku, zaczął ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia – płacenia podwyższonych alimentów. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., to jest nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego podwyższono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń

w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.